

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A; zorgverzekeraar van X, fietser;

en

Partij B; WAM-verzekeraar van Y, automobilist.

Feitelijke gegevens

Op 13 oktober 2020 vond op of omstreeks 15:30 uur een ongeval plaats. De verzekerde van Partij A, (verder te noemen: de fietser (X)) reed over het fietspad naast de Den Elterweg te Zutphen. De fietser kwam vanuit de richting Zutphen en was gaande in de richting van Baak. De verzekerde van Partij B, (verder te noemen: de automobilist (Y)) reed in haar personenauto voorzien van kenteken ----, over de Den Elterweg (N314) te Zutphen. De automobilist kwam vanuit de richting Baak en was gaande in de richting van Zutphen. Volgens het Proces-Verbaal voelde de fietser zich onwel en kwam hierdoor met haar fiets op de Den Elterweg. Doordat ze op de Den Elterweg kwam kon de automobilist een aanrijding met de fietser niet meer voorkomen.

De hoofdrijbaan betreft een N-weg en is gelegen buiten de bebouwde kom. Ter plaatse gold een toegestane maximumsnelheid van 80 km per/uur voor motorvoertuigen.

Uit de door partijen overlegde stukken en verklaringen komt niet vast te staan met welke snelheid de automobilist exact reed. Er waren geen getuigen aanwezig.

Deze foto is afkomstig van Google-maps.

Stellingname van partijen

Partij A is van mening dat verzekerde van partij B, een fout heeft gemaakt in de zin van het convenant en dat partij B gehouden is om op grond van het convenant 45% van de vordering te betalen.

In het P-V staat dat de fietser zich onwel voelde waardoor zij op de Den Elterweg kwam en een aanrijding met de automobilist niet meer kon voorkomen. Partij A, geeft echter aan dat de fietser met haar knie tegen haar tas stootte waardoor ze uit balans raakte. Hierdoor kwam zij via de berm op de Den Elterweg. De automobilist (Y), raakte hierbij de fietser (X). Op grond van artikel 185 WvW is volgens A, partij B hiervoor aansprakelijk. Aansluitend betoogt partij A dat partij B geen beroep op overmacht toekomt. A wijst op een arrest van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden. Hieruit blijkt dat A geen beroep op overmacht toekomt nu zij een aanrijding had kunnen voorkomen. Zoals te zien is in de situatieschets kon de automobilist (Y), de fietser (X) via de overzichtelijke berm, aan hebben zien komen. Daarbij had de automobilist (Y) de mogelijkheid om uit te wijken of te remmen. Daarnaast is geen enkel bewijs geleverd voor de snelheid waarmee de automobilist reed en op welke wijze de automobilist op de situatie heeft geanticipeerd. Uit het Proces-Verbaal blijkt niet op welke weghelft de bestuurder reed. Indien zij op de baan voor rechtdoorgaand verkeer zou hebben gereden dan had zij nog meer tijd gehad om te reageren op de situatie. De automobilist had uit kunnen wijken of remmen om de aanrijding te kunnen voorkomen.

Partij B stelt dat haar verzekerde (Y) een beroep op overmacht toekomt. Hierdoor is volgens het convenant 0% vergoeding van de schade van toepassing. De automobilist, (Y) reed rechtdoor op de daarvoor bestemde rijstrook op een 80 km weg, buiten de bebouwde kom. Tussen haar rijstrook en het tegemoetkomende verkeer is een verhoogde middenberm. B geeft te kennen dat aan de linkerzijde van de weg geen straat, pad, gebouw of ander kenmerk is, waardoor er ter plekke ook geen verkeer is dat een bestemming heeft aan de linkerzijde van de weg. De automobilist, (Y) kon en hoefde op deze plek geen verkeer te verwachten. B deelt de mening, dat er mogelijkheid tot uitwijken was, niet. Beide partijen waren in beweging ten tijde van de aanrijding. De fietser (X) stond niet stil op de weg. Door de middenberm was uitwijken naar links niet mogelijk. Door een beweging naar rechts, zou de automobilist juist een tegennatuurlijke beweging richting de fietser, (Y) hebben gemaakt. De fout van de fietser was dermate onwaarschijnlijk dat de automobilist hier geen rekening mee hoefde te houden. Ten aanzien van de snelheid van het voertuig zijn geen getuigen. Er is ook geen bewijs dat de automobilist harder dan de toegestane snelheid van 80 km per uur zou hebben gereden. De lezing van de tas aan de fiets waar zij tegenaan is gestoten is partij B niet bekend. Daarnaast is partij B van mening dat het arrest van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 22 januari 2015, ECLI:NL:GHARL:2015:335 niet van toepassing is omdat het in deze zaak om de bebouwde kom gaat waar de maximum snelheid 50 km/u is terwijl het in de onderhavige casus gaat om een N-weg, buiten de bebouwde kom waar de maximumsnelheid 80 km/u is.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk om het geschil in behandeling te nemen.

De commissie heeft in eerdere zaken bepaald, dat voor een geslaagd beroep op overmacht door de gemotoriseerde verkeersdeelnemer het ongeval enkel en alleen te wijten moet zijn aan een fout van de zwakkere verkeersdeelnemer. De gemotoriseerde verkeersdeelnemer dient alles gedaan te hebben om een ongeval te voorkomen. Ook dient de fout van de zwakkere verkeersdeelnemer zo onwaarschijnlijk te zijn dat hiermee in alle redelijkheid geen rekening hoefde te worden gehouden. Voor de inhoudelijke beoordeling hiervan zijn de omstandigheden van het geval doorslaggevend. De situatie ter plaatse en de omgeving kunnen hierbij bepalend zijn.

De commissie stelt vast dat er in casu geen sprake was van opzet of aan opzet grenzende roekeloosheid. Onwel worden valt daar niet onder, hier kon de fietser immers niets aan doen. De commissie oordeelt dat beide betrokken partijen een verkeersfout hebben gemaakt.

De volgende omstandigheden zijn hier van belang: de aanrijding vond tijdens de middag bij daglicht plaats nabij een overzichtelijk kruispunt waarbij vrij zicht is op de weg. Deze kruising was voorzien van verkeerslichten en op een dergelijk punt wordt extra aandacht gevraagd. Het betrof een gewone fiets die niet snel reed. Indien de fietser een slingerende beweging heeft gemaakt dan moet de automobilist de fietser hebben kunnen zien daar deze van tegenovergestelde richting kwam. De automobilist dient immers rekening te houden met mogelijke fouten van andere verkeersdeelnemers zoals fietsers. De commissie overweegt dat de fout niet zodanig onwaarschijnlijk was dat de bestuurder hier geen rekening mee kon en hoefde te houden. Het arrest van het hof Arnhem-Leeuwarden betreft een andere casus en wordt op die grond buiten beschouwing gelaten.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat niet is voldaan aan de vereisten voor een geslaagd beroep op overmacht. Partij B is daarom gehouden om 45% van de vordering van partij A te voldoen.

Aldus beslist op 25 april 2022 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers en mr. P.P.H. Lems, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris